

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex posteriori ad Corinthios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ergo petra esse poterat, que populum Israeliticum in deserto potarat? Scripturam sacram vnum dumtaxat Filium, vnumque Christum agnoscere, extra quaestionem est. Verbum itaque postquam carnem suscepit, spiritualis etiam petra est, propter dispensationis nouitatem, propriae naturae antiquitatem non abiiciens.

Ex posteriori ad Corinthios.

2. Cor. c. 5. v. 16.

ITAQVE nos ex hoc neminem nouimus secundum carnem: et si secundum carnem cognouimus Christum; sed nunc iam non nouimus. Quid est, obsecro, quod Paulus hic ait? Numquid Christum post resurrectionem inficiatur? Nonne illum secundum carnem resuscitatum, cumque eadem illa carne in caelum profectum norat? Ecquis istuc dicere audeat? Talem namque in caelum ascendisse, ac olim inde rursum venturum sciebat, qualem caelestia petiisse, neutiquam ignorabat. Quomodo igitur Filium secundum carnem se nosse negat? Quoniam simulatque ex mortuis reuixit, satius est ex diuina eminentia illum & nosse & profiteri, quam ex carnis mensura. Etenim dispensationis mysterio necdum expleto, secundum carnem praedicabatur, quo nimirum Unigenitus caro factus crederetur. At vero sacramento hoc iam consummato, praestat ex diuinitate illum agnoscere & profiteri, quam ex carnis humilitate & exinanitione. Vnus itaque est Christus & Filius & Dominus.

2. Cor. c. 8. v. 9.

Scitis enim gratiam Domini nostri Iesu Christi, quoniam propter vos egenus factus est, cum esset diues, ut illius inopia vos diuites essetis.

οὐδ' αὐτὸς ἢ πέτρα ἢ πολυζουσα
 (Φ) Ἰσραήλ; ἀλλ' ἐστὶ δῆλον, ὅτι Χριστὸν καὶ υἱὸν οἶδεν ἕνα τὸ ζῶντα καὶ ἱερὸν. γεροντὸς γὰρ ὁ λόγος σαρκὸς, πάλιν αὐτὸς ὄντιν ἢ πνευματικὴ πέτρα, τῆς οἰκείας φύσεως τὸ προσβούτατον ἐκ διαποβαλῶν διὰ τὸ νέ(Φ) τῆς οἰκονομίας.

ANNO
 CHERITI
 431.

Ex τ' παρὸς Κορινθίου δεύτερας.

ΩΣΤΕ ἡμεῖς διὰ τὰ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σὰρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγὼ καμεν κατὰ σὰρκα Χριστὸν, ἀλλὰ νῦν ἐκείνῳ γινώσκωμεν.] πὶ δὴ ἄρα φησὶν ὁ Γαῦλος; ἄρα Χριστὸν ζῶντα καὶ μετὰ ἀνάστασιν; ἐκ οἶδεν αὐτὸν ἐκ γερμῶν ἐν σαρκί, καὶ ἀναληφθέντα μετ' αὐτῆς εἰς (Φ) οὐρανόν; καὶ ὡς ὁ Φαίμα τῆτο πολυζῶν; οὐπω γὰρ οἶδε καὶ ἀναληφθέντα καὶ ἕξοντα κατὰ καιροῖς, ὃν ἔσπον ἀναβέβηκεν εἰς (Φ) οὐρανόν. πῶς οὖν ἐκ εἰδένα φησὶ κατὰ σὰρκα υἱόν; ὅτι κατὰ πλὴν ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν, ἐκ ἐκ τῆς τῆς σαρκὸς ἐπὶ μέσων, ἀλλ' ὡς ἐκ θείας ὑπέρχουσ ἄμειν(Φ) αὐτὸν εἰδένα καὶ ὁμολογεῖν. οὐπω γὰρ πληροφάνεια τῆς οἰκονομίας, ἐκκηρύχθητο κατὰ σὰρκα, ἵνα πισθῆνται γεροντὸς ἀνθρώπου ὁ μονοζῶν. ἐπεὶ ἡ τετέλεται τ' μυστήριον(Φ), ἀφ' ὧν ὄντι θεὸς ἄμεινον αὐτὸν ὁμολογεῖν, ἢ διὰ γε τῶ κακῶν δαμ διατὰ πλὴν σὰρκα. εἰς οὖν Χριστὸς καὶ υἱὸς καὶ κύριος.

Γινώσκετε γὰρ πλὴν χάριν τῆς κλεῖου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπιώχλησε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῆ ἐκείνου πτωχεῖα πλουτήσητε.] εἰ μόν(Φ) ἀνθρώπου ὁ Χριστὸς, καὶ οὐ καθ

ANNO CHRISTI 436

καθ' ἐνάσιν ἀληθῆ τιμῶν τοῦ θεοῦ
 θεὸν λόγον πλοῦσι, ὡς θεός, πῶς
 ἐπιώχλευσε; πῶς γὰρ ὅλως ὁ τῆς ἀν-
 θεοπότου πλοῦσι; εἴρηται γὰρ
 ἀνθεοπότου παντί· πῶς γὰρ ἐλά-
 βεις; ἀλλ' ἐπιώχλευσε, πλοῦσι ὡν ὡς
 θεός· ἐπιώχλευσε γὰρ, τὸ τῆς ἀνθεο-
 πότου μικροπρεπὲς οἰκειωσάμε-
 νον οἰκονομικῶς, ὁ πλοῦσι ἀληθῶς
 ἐκ θεοῦ πατρὸς λόγος. εἰς ἅρα Χει-
 σὸς καὶ υἱός· καὶ πλοῦσι μὲν, ὡς θεός·
 πτωχὸς δὲ, ὅτι γέγονεν ἀνθεοπος, ἵνα
 ἡμεῖς ἡνωμένοι πλοῦσι δι' αὐτόν.

secundum veram autem cum Dei
 Verbo vnionem opulentus, vt
 Deus; quomodo factus est ege-
 nus? Quales tandem sunt opes na-
 turæ humanæ? An non omni ho-
 mini dicitur: *Quid habes quod non*
accepisti? Verum hic cum diues
 esset, utpote Deus, factus est ege-
 nus: siquidem Verbum pater-
 num, quod vere diues erat, hu-
 manæ naturæ humilitatē dispen-
 satorie suam faciens, factum est
 inops. Vnus ergo est Christus &
 Filius, qui quidem diues est vt
 Deus; pauper vero est, quia vt

1. Cor. c. 4.
v. 7.

Ἐκ τῆς πρὸς Γαλατίας.

Ex epistola ad Galatas.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος, ἐκ ἀπ' ἀνθεοπότων, οὐδὲ δι' ἀνθεοπού, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγένετο αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ἅρ' οὐκ οὐκ θεὸν ἐνλωθεοπηκότα, καὶ ἐνα ὁ ἴσχυρος ἀποφάνει διὰ τούτων ἡμῶν καὶ κώλυμα ὁ μωσαϊσμός; ἔφη μὲν γὰρ ἀπεσάλτα, οὐτε ἀπ' ἀνθεοπότων, οὐτε δι' ἀνθεοπού· πρὸς ἐξέτακα δὲ, ὅτι διὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ τοὶ πῶς ἐκ οἴδεν ἀνθεοπόν ὄντα Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ οὐ-
 τω τοῖς ἀναπᾶσαν τιμῶν οἰκουμένην κηρύξας αὐτόν; ἀλλ' οἴδεν ὄντα ἐκ ἀνθεοπόν ἀπλῶς, ἐνλωθεοπηκότα ἢ μᾶλλον ἐκ θεοῦ λόγον καὶ οὐ θεὸν ἐν ἀνθεοπού νοοῦμενον, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπου ἡνωμένοι ἀνθρώπων μὲν τῶν ἐπὶ θεόν. ὅταν οὐκ ἐλάττω ἀνθρώπου μὴ ἀπεσάλτα, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πῶς οὐκ ἀπασιν ἐναργές, ὅτι καὶ θεὸν αὐτὸν οἴδεν ἀληθινόν μὲν τὸ καὶ ἐν σαρκὶ ἡνωμένοι καὶ ἡμᾶς; σημαίνει τοίνυν αὐτὸν ἐκ δόξου γὰρ

PAVLVS apostolus, non ab ho-
 minibus, neque per hominem, sed per Iesum Christum, & Deum Patrem, qui suscitauit eum a mortuis. An non Deum incarnatum, vnumque ex vtrisque Filium, & Dominum, diuinorum mysteriorum interpres per hæc nobis insinuat? dicit enim se non ab homine, neque per hominem, sed per Iesum Christum missum esse. Quid ergo? Numquid illum, quem vniuerso orbi talem annuntiarat, hominem esse ignorabat? Nequaquam. norat utique hominem esse: at non hominem solum, sed Dei Verbum hominem factum. Neque Deum rursus in homine intelligendum, sed salua per omnia deitate hominem reipsa effectum. Cum ergo se non ab homine, sed per Iesum Christum missum dicat; quis dubitet, quin Christum Iesum verum Deum agnoscat etiam vbi ille perinde ac nos carni communicauit? At maluit interim illum per diuinam illius super omnes excellentiam, τῆς κενώσεως μέτρων, ἀλλὰ ἐκ

Galat. c. 1.
v. 1.

* ἴσχυ-
σιν

Concil. Tom. 5.

C c